



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 350/09-4

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. novembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. M. S., C., vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 130/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. M. S. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. augusta 2009 doručená sťažnosť MUDr. M. S. (ďalej len „sťažovateľ“) podaná podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 3 ústavy v konaní ústavného súdu vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 130/09.

V sťažnosti sťažovateľ uvádza, že 5. júna 2009 mu bolo doručené uznesenie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 130/09 z 23. apríla 2009, ktorým bola ako zjavne neopodstatnená odmietnutá jeho sťažnosť podaná ústavnému súdu 23. marca 2009, a to

i napriek tomu, že mu podľa jeho názoru všeobecné súdy procesným postupom odňali možnosť konať pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky.

Sťažovateľ argumentuje, že sťažnosť podáva pre porušenie jeho „základných práv podľa č. 127 ods. 1 Ústavy SR, a to Ústavným súdom SR, ktorý v konaní pod č.k. IV.ÚS 130/09 porušil čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, lebo rozhodol evidentne nezákonne, po očividne povrchnom oboznámení sa s návrhom!“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že návrh sťažovateľa je v podstate z hľadiska jeho obsahu opravným prostriedkom, ktorým je napadnuté konkrétne konanie, resp. rozhodnutie ústavného súdu. Konanie pred ústavným súdom ako nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) je v dôsledku zvolenej podoby špecializovaného a koncentrovaného modelu ústavného súdnictva v Slovenskej republike konaním jednoinštančným a rozhodnutia ústavného súdu sú konečné a záväzné pre všetky orgány verejnej moci, fyzické osoby alebo právnické osoby, ktorých sa týkajú. Príslušný orgán verejnej moci je povinný bez zbytočného odkladu zabezpečiť ich vykonanie. Podrobnosti ustanoví zákon (čl. 129 ods. 7 ústavy).

Právomoci a pôsobnosť, ktoré má ústavný súd ústavou a zákonom o ústavnom súde presne vymedzené, nemôže prekračovať. V nadväznosti na to ústavný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že medzi jeho oprávnenia nepatrí rozhodovanie o opravných prostriedkoch vo všeobecnosti a fortiori o opravných prostriedkoch, ktorými sa fyzické osoby alebo právnické osoby domáhajú preskúmania rozhodnutí ústavného súdu, proti ktorým podľa čl. 133 ústavy a podľa § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde žiaden opravný prostriedok nie je prípustný.

Druhy konania pred ústavným súdom a ich dôvody taxatívne vypočítava ústava, a preto možnosť primeraného použitia ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (§ 31a zákona o ústavnom súde) nemôže viesť k ich rozšíreniu, ale môže slúžiť iba pre postup pri konaniach, ktoré sú v ústave a v zákone o ústavnom súde výslovne uvedené.

V spojitosti s tým ústavný súd uvádza, že v okolnostiach daného prípadu neprichádzalo v rámci predbežného prerokovania sťažnosti (§ 25 ods. 1 zákon o ústavnom súde) do úvahy ani skúmanie splnenia podmienok na konanie o sťažnosti, pretože ide o návrh, ktorý ústava ani zákon o ústavnom súde neupravuje, a vzhľadom na to na jeho prerokovanie ani neustanovuje akékoľvek podmienky.

Jeden zo základných princípov právneho štátu, ktorý je pozitívne zakotvený v čl. 2 ods. 2 ústavy, vyjadruje, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach

a v rozsahu a spôsobe, ktorý ustanoví zákon. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti vychádza pri svojej jurisdikcii dôsledne z uvedeného ústavného princípu (ktorý musí rešpektovať každý orgán verejnej moci), a preto, čo sa týka medzí, rozsahu a spôsobu, môže uplatňovať štátnu moc iba v zákonom a ústavnom rámci (čl. 2 ods. 2 ústavy), čo sa považuje v podmienkach právneho štátu za *conditio sine qua non* pre akúkoľvek legitímnu činnosť jeho orgánov.

Podľa čl. 133 ústavy proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

Vychádzajúc z citovanej ústavnej normy zákon o ústavnom súde vyriešil otázku podávania opravných prostriedkov v konaní pred ústavným súdom tak, že návrh nie je prípustný v prípade, ak sa ním navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu [§ 24 písm. c) zákona o ústavnom súde].

Ústavný súd nad rámec svojho rozhodnutia považuje za potrebné uviesť, že v čase jeho rozhodovania o sťažnosti nemá opodstatnenie ani vecná námietka sťažovateľa týkajúca sa formulácie *«navyše ÚSSR vôbec nepostrehol, že formulácia: „vec nie je natoľko zložitá, aby odôvodňovala potrebu väčšej ochrany záujmov žalobcu advokátom“ je právnym názorom OS Nitra a KS Nitra, kým tento nekompetentný tzv. „právnny názor“ pripísal sťažovateľovi !»* v I. časti odôvodnenia napadnutého uznesenia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 130/09-5, pretože v následnom opravnom uznesení vydanom 19. augusta 2009 v tej istej veci bola táto zrejma nesprávnosť odstránená.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietol ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. novembra 2009